

אלות מונפות של המשטרה קידמו את פני המפגינים, בהגיעם לכיכר מוגרבי. אותן זמן נכנסו לפעולה בלשים בלבוש אזרחי, שליוו את המפגינים מאז התחלת צעדתם. הם תפסו את נושאי הכרזות, משכו אותם לניידות. ברקע: אורות בתי הקפה של רחוב בן-יהודה.

הסימה הופיעה כהרף עין, במרחק קצר מבניין השגרירות האמריקאית. כוח מוגבר של שוטרים, כולל פרשים, שמר על השגרירות, מנע בעד המפגינים להתקרב. על כן צעדו למרכז העיר.

ללא כיוון, התאורה גרועה, לכן לא נור צרת כמעט אורה מיוחדת במסעדות. הרצפות ועבודות העץ לעתים קרובות מלוכלכות, הזבובים והחרקים מרובים. הצלחות והכוסות לעתים קרובות סדוקות, הסכומים מעוקם. כלי המלח והפילפל מכור ערים ולפעמים סדוקים; במידה שיש מפות על השולחנות הן מוכתמות או קרועות. **העפילטע פיש מזרחי**. אין תפריט אופייני לארץ, ואין אף מנה המודגשת כישראלית. יש בליל של סיגנונות בישראל בכל מסעדה. הרצון להשיב כל טעם יק שגם על מסעדות גדולות מאד, לכן כמעט שום דבר אינו מה שהוא צריך להיות, ולמסעדה אין כל ייחוד. למשל: כל המסעדות האיטלקיות מגישות אוכל מזרחי, רוסי ובמידה מסוימת גם צרפתי. במסעדה סינית מגישים אוכל מזרחי, רוסי ויהודי-מסורתי. במסעדות מאז היות מציעים שניצל וינאי וגעפילטע פיש.

תפריט אמריקאים מתאוננים בעיקר על הנקודות הבאות: אין שואלים אותם מה הם רוצים לשתות לפני הארוחה. אין משקה-חריף ישראלי אופייני. אין מגיש שום מים קרים עם תאכול. לפני הגשת האוכל השולחן ריק, ללא לחם או מטע' מים לכירסום.

במתכונים רבים משתמשים בתחליפים הגורמים בדרך כלל לאכזבה לאוכלים. למשל: בפיצה איטלקית משתמשים בפני תה רגילה, במקום בבצק פיצה. רוב ה' בתבשילים תפלים, מחוסר תבלינים. הדגים מוכנים בצורה פשוטה, לרוב מטוגנים בשמן. המאכלים מבושלים יתר על המידה, ללא כל קשר עם חוקי ה' כשרות. נוכח ריבוי הפירות והירקות ה' טריים מפתיעה כמותם הזעומה במסעדות. אין מיבחר במנה אחרונה, אפילו במסעדות המפוארות. בדרך כלל מציעים קומפוט של פירות (משומרים) או פודינג.

אין תשומת-לב להגשה נאה של האוכל. אין קשר בין גודל הצלחת וכמות האר' כל שעליה. אין קישוט לצלחות ואין תשר מתלב לצורה ולצבעים בהרכבן של המנות הנוספות.

התולים וכלבים וליכודין. המט' בחים קטנים מדי ביחס לגודל המסעדה והתפריט, וצפופים. הסידור הפנימי של המטבח אקראי ואינו מאפשר יעילות. לעתים גודש המטבח בצידו שבכלל אין משתמשים בו. הרצפות כמעט תמיד מלוכלכות ורטובות. התאורה גרועה ומקשה על העבודה. אין איוורור והריחות חודרים לחדר-האוכל.

הציוד במקרים רבים חלוד וזקוק לשי' מון. התנורים בדרך כלל מלוכלכים. תנור ריי-האפיה כמעט לעולם אינם זוכים לני' קוי, וכמעט שאין מנקים את המקררים. כלי-האוכל שבמטבח מודחים באופן גרוע, הסכינים מלאים כתמים ואין משמנים אר' (המשך בעמוד 11)

במדינה

הסקר חובר על-ידי אמריקאית צעירה בשם וילטה בראילן. וילטה, ממוצא שבי' די, שנישאה לישראלי, הגיעה לישראל על פי הזמנת משלחת הפעולות האמריקאית וחברת התיירות הממשלתית. מה שגילתה היה ידוע לכל אזרח ישראלי ולכל תייר: האוכל המוגש ברוב המסעדות גרוע, ה' שירות צולע, צורת ההגשה דוחה. במשך 39 ימיה בישראל ביקרה וילטה בראילן 99 מסעדות המומלצות לתיירים, ואוסף של מונונים, מועדוני-לילה ובתי-ספר לבישול. היה זה רק מיבחר של ה' טובים מבין 4660 מקומות האכילה בישר' ראל. ובמקומות מובחרים אלה — הכר' ללים שמות מפוארים כמו מלון המלך דוד בירושלים; רוול, זיאנט וקאטבה ב' תל-אביב; בית-דולפין שבבני-ציון; אבו כריסטו בעכו ובית הדייגים באילת — חיברה את הדו"ח המאלף שלה.

כתבה וילטה בראילן: החזית של רוב המסעדות מוונחת, וב' כמה מקרים הסומה הכניסה בקבוצים ו' רוכלים. אין סידורים תלויים מצילים ו' שמירת חבילות. התיכונן הפנימי מחוסר-דמיון, קריר וללא אופי, וכמעט אף פעם אינו אופייני למסעדה. החלונות והרצפה

סימה גדולה על הבניין החדש של משרד ראש-הממשלה. למחרת היום היו כמה מעובדי המשרד עסוקים במשך שעות ארוכות בגירוד המלים המרגיזות ("ב' 1948 נלחמנו גם אנו על עצמאותנו"), שלא שיקפו את העמדה הפרואמריקאית המוחלטת של ממשלת ישראל.

תיירות

שיר הסירים התינוק האחרון של אריה אבישר, איש החברה הממשלתית לתיירות, הוא מייצג מטעמי ישראל. מטרות המוצהרת: לש' פר את התפריט הישראלי, לעצב מטבח לאומי — ולהתדיר את שניהם אל המסע' דות ובתי-המלון בהם סועדים התיירים. כי התלונה האחרונה, בפני כל תייר בישר' ראל, היא: האוכל גרוע.

במסגרת המיבצע רבי-השיפוט ייערכו תחרויות מירשמים לבחירת מלכת 'מיט' בה, הטבה המקצועי המצטיין והתפריט הלאומי. מאחורי כל אלה מונחת חוברת כחולה בת 151 עמודים משוכפלים, ה' נושאת את הכותרת סקר המסעדות בישראל, וחלקן בתיירות.

תמונת הזיהוי שצולמה על-ידי הצלם שהובא למקום על-ידי איש הארץ, מראה את מצייני הסימה בדגע שהופתעו על-ידי המארב המיסטרתי. משמאל, תופס שוטר ברוגעו של אחד הסטודנטים, מימין נראות שתי סטודנטיות, אשר הספיקו לצייר את המלים "שלום ישראל ליי" לפני שנעצרו על-ידי השוטרים.

הפגנות

יומנו של יואב לא ינום ולא ישן ש"ב ישראל. כך הוכח השבוע, ולא פעם אחת. בתל-אביב תיכננו חוגים שמאליים הפגנה המוגית לפני השגרירות האמריקאית, כי מחאה על המצור על קובה. הכל הוכן בסודיות רבה. אולם בבוא המועד, בהר' פיע עשרות המפגינים, נסתבר כי המש' טרה כבר הקדימה אותם. דרך ההפגנה היתה חסומה על-ידי כמה מאות שוטרים, וחלק מן המשתתפים נעצרו. גורל דומה המתין לסטודנטים פרו-קובאיים, שהפגינו בירושלים.

מי הסוכן? על השיטות המיוחדות של מוסדות הבטחון וקשריהם הסתומים עם העתונות העיד אירוע שני בירושלים. קבוצה של כעשרה סטודנטים — ביני' אנושי מפ"ם, מקי' וחוג "השמאל ה' חדש" — תיכננה בסתר מיבצע לצידו סיסמות פרו-קובאיות. כאשר הופיעו ה' חוליות במקומות השונים, שנקבעו להם ברעף האחרון, כבר המתינו להם מאר' בים של כוחות הבטחון בבגדים אר' חיים. בכל מקום היו מוכנות מכוניות סטיישן אורחיות לקליטת העצורים. למחרת היום שאלו את עצמם משתת' פי הפעולה שאלה נוקבת: מי מהם ש' מש סוכן הש"ב?

"הוא משלנו!" לא היתה זאת ה' שאלה היחידה. שאלה שניה היתה: מי דאג מראש לצילום הסטודנטים בעת צ' יית המעשה הבלתי-חוקי? לשאלה זו, לפ' חות, היתה תשובה ברורה. בין מתכנני הפעולה הסודית, מאנשי חוג "השמאל החדש", היה צעיר בשם יוסף אבישר, העורך בעתון הארץ מודר מיסחרי בשם יומנו של יואב. כשהוכנס לסוד הגדול, טילפן לכתב הארץ בירושלים, המשוור יהושע טן-פי, הודיע לו על עריכת הפעולה וביקש צלם — כדי לצלם את חבריו בעת ביצוע ה' מעשה.

טן-פי נעתר מאד לבקשה. אבישר מצא את עצמו בחברת כתב, צלם ומכונית סטיישן. הנהוגה בידי אדם בלתי-מוכר לו, חבורה זו הגיעה למקום הציר, בכניסת האוניברסיטה, באותו זמן כמו המיטסרה, צילמה את מצייני-הסיסמות בעת ביצוע העבירה (ראה תמונה). כאשר נעצר אבי' שר בטעות, אמר כתב הארץ לקצין ה' אחראי: "הוא משלנו". אבישר שוחרר מייד. רק חולייה אחת ביצעה את תפקידה, אחרי שנלצעה מן המארב. היא ציירה

בהפגנה התל-אביבית נעצר צלם ה' עולם הזה, אך שוחרר מייד כשזיהה את עצמו. בהפגנה בירושלים נעצר כתב ה' עולם הזה, נכלא במשך כמה שעות למ' רות שזיהה את עצמו, שוחרר לאחר מכן בסתר.